

σιωδῶς, καὶ κατὰ φύσιν ἐνυπάρχει αὐτῷ, προκειμένου ῥητοῦ· «Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννας, διτὶ τεθέαμαι τὸ Πνεῦμα κατοῖκιν ὃσει περιστεράν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν».

193.

Β'. «Οτι οὐκ ἐν τοῖς γενητοῖς ἐστιν ὁ Γίός, ἀλλ᾽ ἐπάνω πάντων, ὡς Θεὸς ἐκ Θεοῦ, προκειμένου ῥητοῦ» «Ο ἄνωθεν ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστίν».

265.

Γ'. «Οτι Θεὸς καὶ ἐκ Θεοῦ κατὰ φύσιν ὁ Χριστὸς, προκειμένου ῥητοῦ» «Ο λαμβάνων αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν, ἐσφράγισεν ἐτι ὁ Θεὸς ἀληθής ἐστιν».

273.

Δ'. «Οτι οὐ μεταληπτῶς ἐν Γίῳ τὰ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἔδιξ, ἀλλ' οὐσιωδῆς, καὶ κατὰ φύσιν, προκειμένου ῥητοῦ» «Ο Πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν Γίόν, καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ».

280.

Ε'. «Οτι οὐκ ἐν τοῖς προσκυνοῦσίν ἐστιν ὁ Γίός, ἢ Λόγος ἐστὶ καὶ Θεὸς, προσκυνεῖται δὲ μᾶλλον μετὰ Πατρὸς, προκειμένου ῥητοῦ» «Γιμεῖς προσκυνεῖτε, δὲ οὐκ οἰδατε· ἡμεῖς προσκυνοῦμεν, διοϊδαμεν».

304.

Ζ'. «Οτι οὐκ ἐλάττων, ἢ κατὰ δύναμιν, ἢ κατ' ἑνέργειαν τὴν ἐπὶ τισιν ὁ Γίός τοῦ Πατρὸς, ἀλλ' ἵσοσθενής τε καὶ ὅμοιος, ὡς ἐξ αὐτοῦ κατὰ φύσιν, προκειμένου ῥητοῦ» «Οὐ δύναται ὁ Γίός ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲν, ἐὰν μή τι βλέπῃ τὸν Πατέρα ποιοῦντα· ἀγάρ ἀν ἔκεινος ποιῆι, ταῦτα καὶ ὁ Γίός ὅμοιώς ποιεῖ».

349.

Η'. «Οτι τῶν θεοπρεπῶν ἀξιωμάτων, οἵτοι πλεονεκτημάτων, οὐδὲν ὡς ἐκ μετοχῆς, ἢ ἐπακτὸν ἐν Γίῳ, προκειμένου ῥητοῦ» «Οὐδὲ γάρ ὁ Πατὴρ κρίνει οὐδένα, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν κρίσιν δέδωκε τῷ Γίῳ».

365.

ΙΙ'. «Οτι Θεὸς καὶ ἐκ Θεοῦ κατὰ φύσιν ὑπάρχων ὁ Γίός, καὶ εἰκὼν τοῦ γεννήσαντος ἀκριβῆς, ἵσην ἔχει τὴν πρὸς αὐτὸν καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, προκειμένου ῥητοῦ» «Ἴνα πάντες τιμῶσι τὸν Γίόν, καθὼς τιμῶσι τὸν Πατέρα· ὁ μὴ τιμῶν τὸν Γίόν οὐ τιμᾷ τὸν Πατέρα τὸν πέμψαντα αὐτόν».

368.

Θ'. «Οτι κατ' οὐδὲν ἐλάττων τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ὁ Γίός, ἀλλ' ἵσοσθενής κατ' ἑνέργειαν τὴν ἐφ' ἀπασίν ἐστιν, ὡς Θεὸς ἐκ Θεοῦ, προκειμένου ῥητοῦ» «Οὐ δύναμαι ἐγὼ

(ΚΛΕΙΣ ΠΑΤΡΟΛΟΓΙΑΣ κτλ.)

ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐδέν. Καθὼς ἀκούω, κρίνω, καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐσίν».

—
ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΝ ΤΩ Γ'. ΛΟΓΩ

Α'. Ζήτησις ἀκριβῆς, διὰ τί μὴ μόνον λύχνος, ἀλλὰ καιόμενος καὶ φαίνων ὁ μακάριος Βηπτιστής εἴρηται παρὰ Χριστοῦ προκειμένου ῥητοῦ «Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος».

400.

Β'. «Οτι εἰκὼν ἐστι τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ὁ Γίός. Ἐν ᾧ καὶ πρὸς Υἱοδαίους ἐλεγχός, ὡς μὴ νοοῦντας τὰ διὰ Μωσέως αἰνιγματωδῶς μᾶλλον εἰρημένα. Προκειμένου ῥητοῦ· Οὕτε φωνὴν αὐτοῦ πώποτε ἀκηκόστε» καὶ τὰ ἐξῆς.

409.

Γ'. «Οτι τοῦ Σωτῆρος ἄφιξιν ἐσήμανεν ὁ Μωσῆς. Ἐκ τοῦ Δευτερονόμιου, περὶ Χριστοῦ.

428.

Δ'. «Οτι πολλάκις αἱ Χριστοῦ μεταβάσεις ἀπὸ τῆς Ιερουσαλήμ τὸ μετατεθύσεσθαι τὴν χάριν ἐπὶ τὸ ἔθνη δηλοῦσιν. Ἐν αὐτῷ δὲ καὶ λόγος περὶ τῶν πέντε ἀρτῶν τῶν κριθίνων καὶ τῶν δώδεκα δύψαρίων. Προκειμένου ῥητοῦ «Καὶ μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Τιβερίαδος».

433.

Ε'. «Οτι γαρακτήρ τῆς ὑποστάσεως τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἐστιν ὁ Μονογενῆς, καὶ οὐχ ἔτερος παρ' αὐτὸν, ἢ ἐστιν, ἢ νοεῖται γαρακτήρ. Προκειμένου ῥητοῦ» «Ὕπερ τοῦ διαθρώπου δώσει θυμῖν». καὶ τὰ ἐξῆς.

481.

Ζ'. Περὶ τοῦ μάννα, διτὶ τύπος ἦν τῆς Χριστοῦ παρουσίας, καὶ τῶν δι' αὐτοῦ γαρακτικῶν πνευματικῶν. Προκειμένου ῥητοῦ «Ἐπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμήν, ἀμήν λέγω ὑμῖν· οὐ Μωσῆς δέδωκεν θυμῖν τὸν ἀρτὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ».

497.

—
ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΝ ΤΩ Δ'. ΛΟΓΩ

Α'. «Οτι κατ' οὐδὲν ἐλάττων τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ὁ Γίός, διὰ τὸ ἐξ αὐτοῦ κατὰ φύσιν ὑπάρχειν, καὶ ὑποτάσσεσθαι λέγηται παρὰ τινῶν. Προκειμένου ῥητοῦ» «Οτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμὸν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με». Ἐν αὐτῷ δὲ τούτῳ καὶ λόγος γρηγορώτατος περὶ τοῦ τιμίου σταυροῦ τοῦ Χρι-

33

